

Demir Çeşməli

Libasınımı əmək-ətək biçiblər,
Addımımı qarış-qarış ölçüblər.
Özünən keçməyib, mənən keçiblər,
Ayağmın altını qazıblar mənim.

Min hərif seçmişəm, həriflənmişəm,
Söz üstə yatmışam, sehirlənmişəm.
Mısrəm qanad açib, möhürlənmişəm,
Yazımı azdırıb, yazıblar mənim.

Deməmişdim

Axarında durulmuşdum,
Baxarında yorulmuşdum.
Bəyazına vurulmuşdum,
Qarasına deməmişdim.

Axtarmışdım, tapmışmışdım.
Neçəsinə tapınmışdım.
Birisinə yapışmışdım,
Orasına deməmişdim.

Tikintini tikdirmişdim,
Söküntünü söktürmüşdüm.
Hara gəldi tökdürmüşdüm,
Harasına deməmişdim.

Yıxılmışdım, əzilmişdim,
Sıxılmışdım, üzülmüşdüm.
İpek tək nəzilmişdim,
Yarasına deməmişdim.

Gedənin yeri qalmışdı,
Önlənib geri qalmışdı,
Gedənin biri qalmışdı,
Sorasına deməmişdim.

Sevəndə səni

Dünyaya gəlmiş kimi yədim,
Dərdini bilmiş kimi yədim,
O vaxtdan ölmüş kimi yədim,
Sevindim, sevəndə səni.

Ölçüdə, biçimdə sevdim,
Seçildim, seçimdə sevdim,
Çölmüdə, içimdə sevdim,
Sevindim, sevəndə səni.

Yol üstə uzanıb qaldım,
Xəyaldan-xəyala daldım.
Sevəndən sevincimi aldım?
Sevindim, sevəndə səni.

Dediyim sözündə yandı,
Alovum közündə yandı,
Özüm də özündə yandı,
Sevindim, sevəndə səni.

Bu da bir həyatdı, dedim,
Köksümdə boy atdı, dedim,
Füzuli Boyatdı, dedim,
Sevindim, sevəndə səni.

İnsan

Göyərər, bağına sarı,
Bozuna, ağına sarı,
Ötürür dağına sarı,
Çəni tutub gedir insan.

Sönmüşünü közü bilir,
Astarını üzü bilir,
Öz səmtini özü bilir,
Yönü tutub gedir insan.

Təklənir, çəmi var ki,
Uçulmuşun himi var ki,
Arxasında kimi var ki,
Önü tutub gedir insan.

Əjdər
Qiyaslı
İqtisadçı
alim, şair

NURLA DÖVLUDÜ

Xalqımızın dəyərlı yetirməsi və
gözəl şəxsiyyət

Arif Baxşəliyevin əziz və
unudulmaz xatirəsinə

Yaxşılar dünyadan köçüb gedəndə,
Elə bil çiçək də solur çəməndə.
Sən də yaxşıydın ən yaxşılardan,
Həç əskik olmazdı bağında barın.
Yaxşılıq etdikcə gülərdi gözün,
Könül məlhəmiydi hikmətli sözün.
Tanrı vergisiydi üzündə nurun,
Dağa bənzəyirdi mətin qürurun.
Köməyə çətaridin olsan da harda,
Əyilən deyildin çətinə, darda.
Həmişə deyərdin: Özüməm, özüm,
Körpüdə tağ idin, qayada dözüüm.
Bunları görürdü yaxının, yadın;
Hamıya bəllidi kökün, soyadın.
O kökə hopubdur yüksək dəyərlər,
Ot kökü üstündə bitər, - deyərlər.
Atanın öyüdü, ananın südü,
Sənintək qeyrətli övlad böyüdü...
Silliməz iz qoydu atan Baxşəli,
Bu gün də yaşayır eşqi, əməli.
Onun çilçirəği daha gur yanır,
Şirin xatirə tək çox xatırlanır.
Ölməzlik qazandı o öləndə də,
Könül sevincini tən böləndə də.
Gözü olmamışdı dünya zərində,
Layiqli övladlar qoydu yerində:
Gövhər xanım salır hər an yadına,
Ucalıq gətirir ata adına.
Mətin dayağıdır körpüdə tağın,
Böyük sarvanıdır şərşəünaslığın.

Zirvələr fəth edir onun karvanı,
Hər səhər üfüqdə sökülür danı.
Yaxına buraxmır dumanı, çəni;
Canından çox sevir Xalqı, Vətəni...
Adil də sadıqdır kök-soyadına,
Şan-şöhrət gətirir elin adına.
Tibbin yollarında çıraq yandırır,
Xəstə ürəkləri ziyalandırır.
Zəkası qəlblərə nurlu şəfadi,
Hər sözü, söhbəti gözəl şəfadi.
Ömrünə zinətli məsləki, andı;
Tanrının bəxşişi - böyük loğmandı.
Belədi Arifin bacı, qardaşı;
Ömrünün, gününün könül sirdaşı.
Məqamı, amalı haqqın yoludu;
Məzarı əbədi nurla doludu!

Bizim dağlar

Güneydən başlayır yolu,
Qüzeydə qurtarır qolu.
Sağımızda dayanıb solu,
O dağlardı, bizim dağlar.

Qara düşüb qaralanıb,
Yardan olub yaranıb.
Xeyli vaxtdı aralanıb,
O dağlardı, bizim dağlar.

Döşündə buz həsrətini var,
Qəlbində söz həsrətini var,
Dəmirəm, öz həsrətini var,
O dağlardı, bizim dağlar.

Kərəmində ol

Höccələyib, höccəsində qurtardım,
Yarpağında, ləçəyində qurtardım,
Ağardıb, ağ birçəyində qurtardım,
Kərəminə şükür, kərəmində ol.

Vaxtımızın özü vaxtınan düşər,
Baxtımızın baxtı, baxtınan düşər,
Taxtaminən şahdı, taxtınandüşər,
Kərəminə şükür, kərəmində ol.

İkiqələncə qalaşığıb gələrlər,
Yerdən-göyə çulqalaşığıb gələrlər,
Şirinləşib, qucaqlaşığıb gələrlər,
Kərəminə şükür, kərəmində ol.

Haqq yoluvar, tərərində kərəmol,
Öndə dayan, sipərində kərəmol,
Kərəmeylə, kərəmində kərəmol,
Kərəminə şükür, kərəmində ol.

Ürəyim

Atlanıb tərkiyi tutur,
Boşumu, bərkimi tutur,
Lütlənib kürkümü tutur,
Çulunnan çıxır ürəyim.

Ünlənib üne tələsir,
Dumana, çənə tələsir,
Toxtayır, yenə tələsir,
Yolunnan çıxır ürəyim.

Qana dönüb özqanında,
Varlığı qalıbqanında.
Sağ tərəfiyoyanında,
Solunnan çıxır ürəyim.

Mənim

Yarıdan yarıtdı, tamam,-yarıdan,
Yönünə yetdim, əl tutdu yarıdan.
Mənim Tanrı payım vardı, Tanrıdan,
Alınmda olanı pozublar mənim.

Boylanıb boyuma baxan olmadı,
Bulaşmış yaşım axan olmadı,
Həvəsim eşqimə yaxın olmadı,
Olub, qalanımı yozublar mənim.